

विदुरेणेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ महामतिधृतराष्ट्रं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अदृश्यमाने इतरैरिति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
 वैशंपायन उवाच विदुरेणैव मुक्तस्तु केशवः शत्रुपूगहा ॥ दुर्योधनं धार्तराष्ट्रमभ्यभाषत वीर्यवान् ॥ १ ॥ एकोहमिति यन्मोहान्मन्यसे मांसुयोधन ॥ परिभूय सु
 दुर्बुद्धेऽग्रहीतुं मां चिकीर्षसि ॥ २ ॥ इहैव पांडवाः सर्वे तथैवांधका वृष्णयः ॥ इहादित्याश्वरुद्राश्च वसवश्च महर्षिभिः ॥ ३ ॥ एवमुक्त्वा जहा सोच्चैः केशवः परवीरहा ॥
 तस्य संस्मयतः शौरैर्विद्युद्रूपामहात्मनः ॥ ४ ॥ अंगुष्ठमात्रास्त्रिदशामुमुचुः पावकाचिषः ॥ अस्य ब्रह्माललाटस्थो रुद्रो वक्षसि चाभवत् ॥ ५ ॥ लोकपालाभुजेष्व
 सन्नग्निरास्यादजायत ॥ आदित्याश्चैव साध्याश्च वसवो थाश्विनावपि ॥ ६ ॥ मरुतश्च सहेन्द्रेण विश्वे देवास्तथैव च ॥ बभूवुश्चैकरूपाणि यक्षगंधर्वरक्षसां ॥ ७ ॥ प्रा
 दुरास्तां तथा दोभ्यां संकर्षणधनं जयौ ॥ दक्षिणेथार्जुनो धन्वी हलीरामश्च सव्यतः ॥ ८ ॥ भीमो युधिष्ठिरश्चैव माद्रीपुत्रौ च पृष्ठतः ॥ अंधका वृष्णयश्चैव प्रद्युम्न प्रमु
 खास्ततः ॥ ९ ॥ अग्रे बभूवुः कृष्णस्य समुद्यतमहायुधाः ॥ शंखचक्रगदाशक्तिशार्ङ्गलांगलनंदकाः ॥ १० ॥ अदृश्यं तोद्यतान्येव सर्वप्रहरणानि च ॥ नानाबाहुषु
 कृष्णस्य दीप्यमानानि सर्वशः ॥ ११ ॥ नेत्राभ्यां नस्ततश्चैव श्रोत्राभ्यां च समंततः ॥ प्रादुरासन्महारौद्राः सधूमाः पावकाचिषः ॥ १२ ॥ रोमकूपेषु च तथा सूर्य
 स्येव मरीचयः ॥ तं दृष्ट्वा घोरमात्मानं केशवस्य महात्मनः ॥ १३ ॥ न्यमीलयंत नेत्राणि राजानस्रस्तचेतसः ॥ ऋते द्रोणं च भीष्मं च विदुरं च महामतिं ॥ १४ ॥ सं
 जयं च महाभाग मृषींश्चैव तपोधनान् ॥ प्रादात्तेषां स भगवान् दिव्यं च क्षुर्जनार्दनः ॥ १५ ॥ तदृष्ट्वा महदाश्चर्यमाधवस्य सभातले ॥ देवदुंदुभयो नेदुःपुष्पवर्षप
 पात च ॥ १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच त्वमेव पुंडरीकाक्ष सर्वस्य जगतो हितः ॥ तस्मात्त्वं यादवश्रेष्ठ प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ १७ ॥ भगवन्मम नेत्राणामंतर्धानं वृणे
 पुनः ॥ भवंतं द्रष्टुमिच्छामि नान्यं द्रष्टुमिहोत्सहे ॥ १८ ॥ ततो ब्रवीन्महाबाहुर्धृतराष्ट्रं जनार्दनः ॥ अदृश्यमाने नेत्रे द्वे भवेतां कुरुनंदन ॥ १९ ॥ तत्राद्भुतं महाराज धृ
 तराष्ट्रश्च क्षुषी ॥ लब्धवान्वासुदेवाच्च विश्वरूपदिदृक्षया ॥ २० ॥ लब्धचक्षुषमासीनं धृतराष्ट्रं नराधिपाः ॥ विस्मिता ऋषिभिः सार्धं तुष्टुवुर्मधुसूदनं ॥ २१ ॥ च
 चालचमहीकृत्स्नासागरश्चापि चक्षुभे ॥ विस्मयं परमं जग्मुः पार्थिवा भरतर्षभ ॥ २२ ॥ ततः सपुरुषव्याघ्रः संजहार वपुः स्वकं ॥ तां दिव्यामद्भुतां चित्रां मृद्धिमत्ता
 मरिंदमः ॥ २३ ॥ ततः सात्यकिमादाय पाणौ हार्दिक्यमेव च ॥ ऋषिभिस्तैरनुज्ञातो निर्ययौ मधुसूदनः ॥ २४ ॥ ऋषयों तर्हि ताजग्मुस्ततस्ते नारदादयः ॥ तस्मि
 न्कोलाहले वृत्ते तदद्भुतमिवाभवत् ॥ २५ ॥ तं प्रस्थितमभिप्रेक्ष्य कौरवाः सह राजभिः ॥ अनुजग्मुर्नरव्याघ्रं देवा इव शतक्रतुं ॥ २६ ॥